

Н. ГАГОВЪ

V-ТА МОСТРЕНА ИЗЛОЖБА - ВАРНА

Известно е вече, че Варненската търговско-индустриална камара подготвя тая година изложба на V-та мострена изложба в гр. Варна.

На 16 август т. г. цялото гражданство на гр. Варна от всички сословия и професии ще посрещне в своите две изложбени палати представителния на повече от хиляда промишлени и земеделски предприятия и ще им даде широка възможност да демонстрират пред едни многохилядна наша и чуждестранна публика постиженията и напредъка на българската дребна промишленост и на българското стопанство.

Досегашните успехи

Досегашните безспорни успехи за изложбени и посетители на Варненските мострени изложби сж давали синици куража на Варненската търговско-индустриална камара и на цялото българско гражданство, горещо да се зстъпят за дълото на изложбите и панаира пред всички мировани фактори, от които зависи тяхното бъдещо развитие.

Може би мнозина ще се спудят, защо употребяваме тук едновременно думите „изложба“ и „панаир“ и затова намъ ни се налага да направим един малък преглед на развитието на варненските мострени изложби.

Не тая случайно гр. Варна стана в последните години център на демонстриране произведениата на българската промишленост и земледелие чрез мострени изложби и мострени панаири пред наши и чуждестранни стопански дейци.

Изложбеният Одесус

Още от старо време Варна, а именно „Одесус“ на Черно море е изградила голямо значение в търговско и морско отношение. Панаирият Одесус е бил използван най широко от старите търци, като търговски порт за обмяна на техните произведения с тая на жителите от вътрешността на Северна България.

И по после, когато българитъ създадоха своята държава на Балканитъ, гр. Варна стана тяхен главен морски и търговски град и неговото значение въ областта на нашата външна търговия се издигна особено много по времето на второто българско царство, когато държавата ни е имала редовни търговски връзки съ дубровничани.

Тук, въ тоя град, България е демонстрирала пред дубровничани постиженията на своето народно стопанство, които сж били високо ценени от тая отлична търговска.

Търговското значение въ Варна

Още от тия времена, чрез международното търговско значение на гр. Варна, България се е оглеждала въ себе си и въскога развитието на тоя морски международен порт е било едно върно отражение за стопанската мощ на нашето отечество. По значението на тоя град и по ръката на неговата международна търговия, търговския свѣтъ сж джидж за успехитъ, развитието и устойчивостта на българската държава.

Варненското гражданство и българския търговския свѣтъ помнятъ още много добре годинитъ преди войнитъ и тѣ знаятъ какъва грамаденъ бжше търговския обсега на тоя морско пристанище.

Варненското пристанище

Отъ 1905 до 1912 г. Варненското морско пристанище бжше станало наистина тѣсно за търговското корабоплаване. Въ Варна вжше единъ търговски животъ, който действително бжше върно отражение за стопанския просперитетъ на нашето отечество. Като огледало Варна отразяваше предъ чуждия свѣтъ тенденциитъ на развиващето се българско стопанство.

Тогава ние обаче, имаме едно здраво стопанство съ хубави перспективи за развитие и тогава България не бж загубила още „Златна Добруджа“.

Никой не мислеше по него време да прави отъ гр. Варна „Царица на морските курорти“ и да урежда въ този морски градъ международни изложби и панаири. Нѣмаше нужда отъ това, защото ржцетъ и умоветъ на варненскитъ граждани бжха непрекъснато заети въ работа. Порта имаше голѣмъ и широкъ стопански районъ, който обхващаше и столицата на България.

Нали тогава Варна бжше сръдище на българската вносна и износна търговия и тукъ се демонстрираха предъ чуждия свѣтъ постиженията на българското производство.

Варна след войната

Отъ войнитъ насамъ много нѣща се измѣниха. България пострада финансово и стопански. Варна

загуби своя най богатъ стопански районъ — Добруджа, а центъра на българската търговия се пренесе къмъ столицата на страната.

Пострадала въ търговско отношение, Варна не можеше да изостави забравата себе си и значението си като огледало на българското стопанско творчество.

Веднага следъ войнитъ варненци се окопиха отъ тоя тежъкъ ударъ за себе си и за отечеството си, и върни на своята историческа мисия предъ нашето отечество, потърсиха нови пътища за запазване значението на своя градъ съ свои собствени усилия.

Курортна Варна.

Бързо се подложиха на проценка отъ будни варненски стопански дейци въстоителнитъ преимущества на тая градъ, и Варна много скоро стана сръдище на лѣтовници.

Чрезъ своя рѣдко красивъ морски брегъ и чрезъ чара на своитъ морски пейзажи — Варна много скоро привлече къмъ себе си и българия вниманието на хиляди европейци. Протягайки си на своя красивъ морски плажъ Варна не забрави да поднася на своитъ чуждестранни гости, които ядрази жаждатъ смак крие въ себе си нашата отечество и затова отъ устата пропаганда за бързитъ постиженията на българското народно стопанство, и вжнитъ общественици и водачи водатъ пристѣпиха къмъ една изтънчена пропаганда за стопанскитъ успехи на страната ни чрезъ успешни изнесени до сѣга три мострени изложби и единъ мостренъ панаиръ.

За варненци е запазена честта затова, че тѣ първи следъ войнитъ използваша най мощното сръдство за пропаганда на българското промишлено и земледѣлско производство.

Отново гр. Варна стана огледало предъ чуждия свѣтъ и по успешитъ отбелязани въ варненскитъ мострени изложби, ние българитъ, повишихме въ рата въ своитъ стопански сили, а чуждия свѣтъ се запозна съ живитъ и здравитъ стопански сили на нашето отечество.

Така варненци изпълниха при най-тежкитъ условия своята историческа задача къмъ българското народно стопанство.

Помагайки си сами безъ ничия помощъ, тѣ помогнаха и на народното стопанство, засилиха отново върата въ собственитъ сили, увеличили десеторно чуждитъ посетители на Царицата на морето, а за България между тяхъ тѣ вербуваха искрени приятели въ Германия, Унгария, Австрия, Чехия, Полша и другаде, за което четемъ много често въ вестницитъ на тия страни.

Нима нашитъ родни братя чехи и поляци познаваха преди десетина години нашия народъ така масово, както това е днесъ? — На прѣсти се брояха нашитъ приятели въ тия братски страни. Тѣхнитъ народни маси не познаваха нашия народъ — нито пъкъ ние тѣхъ. Който е билъ въ Варна презъ лѣтнитъ сезони и особено по време на варненскитъ мострени изложби и панаири,

той е почувствалъ едно народно и историческо масово преселение на чехи, поляци, унгарци, нѣмци къмъ златния плажъ на нашата Морска царица.

Никой още не знае, а само малцина чувстватъ въ далечината отражениата на това часово междуславянско явление въ гр. Варна.

Чужденцитъ за насъ

До преди войнитъ само търговския свѣтъ отъ Западна Европа имаше една щъ годо представя за стопанскитъ възможности на нашата държава. Хубавитъ качества на нашия народъ въ стопанско и етично отношение оставяха непознати за широкитъ народни маси за близка и далечна Европа. Въ тия сръди ние нѣмахме приятели, а тѣ ни бжха тѣхъ необходими по време на войнитъ и особено при сключването на мирнитъ договори.

Презъ балканската и европейската войни нашата държава сж плочу съ своята храбростъ и съ военнитъ си качества, но това не сж елементи които могатъ да закрепятъ тѣхно едно масово ирреверентно приятелско чувство и настроение спрямо насъ българитъ.

Само на малцина европейски книжовници и дипломати бжха познати отъ близо нашитъ добродѣтели, тракийски и македонски въпроси. Интелектуалниятъ контактъ между наши и чужди писатели и дипломати не можа да обхване широкитъ европейски маси и да създаде въ тѣхъ чувство на симпатия спрямо свещеното дѣло на българския народъ и неговитъ интереси.

Тѣжнитъ резултати отъ свѣтовната война въ всички области на българската политика идатъ да потвърдятъ това.

Варна и варненци провеждатъ въ тия областъ отъ десетина години насамъ едно грамадно национално дѣло и можемъ смѣло да кажемъ, че съ всѣко ново лѣто тѣ насаждатъ въ души тѣ на десетки хиляди чужденци уважение и любовъ къмъ нашия народъ.

Днесъ България е пълна съ чужденци по време на хубавото лѣто, които бродятъ изъ всичкитъ ни краища, а като опознаватъ по тоя начинъ непосредствено нейния народъ и нейнитъ природни залежи.

Стопанския туризъмъ

Нека се знае добре обаче, че нашата притегателна сила въ областта на стопанския туризъмъ между западно европейскитъ близки и далечни народи си остава „Царицата на морето“ — гр. Варна. Броятъ на тия чуждестранни посетители, обаче, расте отъ нѣколко години много силно, което явление трѣбва да се отдаде и на досега успешно изнесенитъ мострени изложби. Чужденцитъ не скриватъ че тѣ сж изненадани отъ успешитъ и постиженията на българското национално производство, особено въ областта на българскитъ занаяти. При всѣка една нова изложба по очитъ имъ се чете изненада и очудване отъ битовитъ форми на нашето ржчно производство. Голѣмитъ покупки, които сж ржс-

трирани до сега на варненскитъ мострени изложби, доказватъ безусловно вниманието, което чужденцитъ отдаватъ на българската дребна промишленост.

Презъ 1932 година чужденцитъ лѣтовници на гр. Варна познаваха само нашето глѣнце, благотворното влияние на морския вѣсъкъ, плодотвѣтъ и зеленчуцитъ на варненския край. Тѣ се възхищаваха отъ красивитъ мѣстности изъ нашитъ морски околности и съ готовност възвръщаха българското гостоприимство. Истина е, че сж отивали очаровани отъ нашия народъ и нашата страна, като не се възматъ подъ вниманието нѣкои малки изключения.

Никой, обаче, не бж се постаралъ да ги запознае съ постиженията и успехитъ на българското производство. Тѣ си заминаваха отъ насъ безъ да се запознаятъ съ производството на нашата страна. Отбелязани сж хиляди запитвания отъ тѣхна страна по отношение на нашата външна и вътрешна търговия и на нейнитъ обекти и полученитъ отговори въ това отношение не можѣха да се командватъ отъ единъ центъръ на правилно разбири стопански интереси.

Тукъ варненската търговско-индустриална камара изигра решително и добре своята задача.

Първата изложба

Още въ първата изложба презъ 1932 година уредена тогава отъ будни и далновидни варненски общественици, камарата нѣмъ се притече на помощъ и съ свои авторитетъ закрепиха тоя хубавъ и плодотворенъ дѣло за града и за народното стопанство. Отначало варненци се задоволяваха да демонстриратъ предъ чуждитъ и наши лѣтовници производството на българското стопанство, само подъ формата на мострени изложби. Голѣмитъ интереси обаче, които тѣ създаваха у чужденцитъ, принудиха камарата да се засеме вече съ изнесането на тая трудна задача и затова презъ 1935 година формата на изложбата се измени и камарата уреди съ пълнен и неочакванъ успехъ чуждѣния мостренъ панаиръ на гр. Варна.

Повече отъ 10 хиляди чужденци посетиха панаирнитъ палати на гр. Варна и само за три седмици се сключиха за 50,000,000 лв. сдѣлки.

Тоя грамаденъ успѣхъ на Варненския панаиръ не остана незабѣлзанъ отъ европейския свѣтъ и веднага следъ и знасяне на панаира уредницитъ му бжха поканени да участвуватъ въ конгреса на Съюза на международнитъ панаири въ градъ Брюкселъ.

Днесъ варненския мост-

Почитаеми гости и Варненски граждани ПОСЕТЕТЕ

ФОТО „СВѢТЛИНА“ ФОТО

Зѣ художествени и съ вкусъ изработени портрети, Групи, семейни, булски, детски и др., най важно то съ трайни материали и износни цени.

Въ етепнето се приематъ всѣкакви фото любители ски поръчки. Посетете фото „Свѣтлина“.

1-1263 0 ул. Царъ Борисъ“ 16

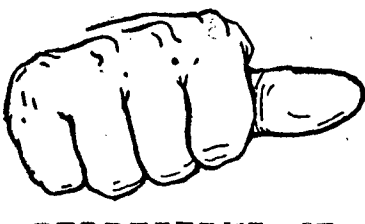
ВЪ СЕМЕЙНАТА БИРАРИЯ

„АКАЦИИТЪ“

по Ексинотрдското шосе (бивша баба Елена) ще нами рите най-хубави натурални студени напитки, винаги прѣ сина закуски на скара и аламинутни. Приятна обстановка музика и танцингъ.

Едно посещение е достатъчно да ви увери.

Съ почитание: Василь Николовъ, съдържател на пивница „Сингюларе“, ул. „Владиславъ“.

ОБЗАЛАГАМЪ СЕ

не само мѣщанския капанъ

„АГРИА“

ще Ви учини прѣхука, ще спре падѣте на колатъ и стрѣлка по кожата Ви 1-0

Миди, оклюви и издѣ отъ тѣхъ. Никелови ко пуприери, табакери и моначета, съ върки и гледи.

Наизброимъ изборъ с мени отъ Варна отъ 1 лв. на горе

КНИЖАРНИЦА

Меркури

Г - 2959 - 10

ренъ панаиръ има вече европейско значение и той е редовенъ членъ на съюза на тия панаири.

За жалостъ, само въ България той не е правилно оцененъ. Наши тѣ държавници, далечъ отъ нашия хубавъ градъ, непознаватъ отъ близо благороднитъ старания на варненскитъ обществени водачи и не можѣха да оценятъ правилно грамадното значение и хубавитъ отражениа на нашето народно стопанство и за нашия народъ, извикани на бѣлъ свѣтъ чрезъ успешитъ на варненския мостренъ панаиръ. На Варна се забрани съ законъ да има свой панаиръ и да го развива въ рамкитъ на единъ международенъ търговски обмѣнъ. Ние сме обаче убедени въ здравия разумъ на варненскитъ обществени водачи, ние познаваме тѣхната упоритостъ и ежедневни чувствувание отъблизо бжше изборъ на тѣхнитъ сили и затова върваме въ успѣха на тѣхното дѣло.

Условията за панаира

Варна има най-естественитъ условия за единъ истински мостренъ панаиръ отъ международно значение, защото тая има величавъ история задъ себе си въ областта на пропагандата за нашето народно стопанство; защото Варна презъ лѣтото е единъ истински центъръ на между европейско публика и защото тѣ се намира въ прага между Европа и Азия. Не е далечъ денъ когато тия естествени условия и неколко лебимата воля на варненскитъ обществени дейци ще закрепятъ дълото на тая мостренъ панаиръ. Не е далечъ денъ когато Варна ще стане сръдище на величественъ панаирни палати отъ между народно значение, включващи въ себе си търговскитъ и промишлени интереси на западъ коевропейскитъ държави и на необятна Русия.

Ние върваме твърдо въ бждацето на Варненския международенъ мостренъ панаиръ.

Като добри българци и като дисциплинирани граждани на тая страна ние се подчинихме на постановле-

нията на единъ законъ който забранява варненския панаиръ, и който дава право само на мострена изложба. Това разрешение варненски признателни на дното българско правство, което не може да ни за тѣсногрудитъ лѣгнало въ тоя законъ.

Използувайки благотното разположение днешното българско вителство спрямо тоя лѣмъ дѣло на варненско гражданство и на невенската търг. индустрия, панаирния комитетъ гр. Варна се трансферира въ изложбенъ та и използвайки своята лѣма опитностъ въ сръдта на панирното сръдство се постараетъ макъ съ скромни сръдства по-тѣсни рамки, относно тласне напредъ значенско производство и нлгарската дребна пршленостъ.

Тази упоритостъ на наиритъ уредници жава всичката адмир на българския народъ шото тѣ е изразъ на високо съзнание за истинска служба на чеството ни и на него стопански интереси.

Нека се надѣваме, дѣлото на Варненци Варненската търг.-индустриална камара ще ни ри скоро една прав прещенка и пълна подпа въ сръдитъ на всбългарския държавници и на българското вителство

Варненски Народенъ Театъръ

понеделникъ 17 т. м. 9 ч. в. закриване на тържествата

ОСТРОВЪТЪ

отъ Х. Братъ Режисьоръ: И Чернезовъ

вторникъ 18 т. м. 9 часа вечерта

СВЕЩЕННИЯ ПЛАМЪКЪ

отъ С. Мохамъ Режисьоръ: И. Чернезовъ

Цени отъ 10 до 25 лв.

При на й-го лѣ м и я с в ѣ т о в е н ъ „гейзеръ“

Провадийската соловарна

Няма нужда да напръгате фантазията си, за да представите какво значи изригва една маса вода от 700 кубика в секунда.

12.000 кубика в минута! Това значи, всяка минута пада цяла планина вода, всичко що има наоколо, да излиза и помита. А щом та вода е солена, попадналия на нейния удар добитък разпорно ще се превърне в пастърма...

Така си въобразявахме ние умото край Провадия. Ами отохме, съ собствените си прототохми, и то, въ селски вестници: изригнаха гейзери, които извърля 700 кубика вода в секунда. И то додохме въ Варна, по-близко да видимъ тая пророческа новъ Дунавъ въ провадийското нарито, защото и зоритъ на Дунава даже бяхъ тая дебютъ.

Но, за наше разочарование, още не бѣха пуснати никакви параходи, и не допътувахме съ Бедето до спирка Мирово, ждето, безъ никакви плателни сждове, безъ да имаме нужда и отъ кокии, стигнахме благополучно до „чутония гейзеръ“. Кой бѣше подвелъ тия вестници, които тъй леко исклено се подиграха съ пателитъ си?

На стотина метра отъ соловарната край Провадия — до спирката Мирово, инженери отъ минарникъ правятъ проучвателна солнитъ залежи. Тукъ се копне шахта, която, следъ като стигне на 30 метра дълбочина, ще се пропне галерия, за да се танази възможностъ за експлоатацията на солнитъ залежи. Отъ тази шахта, която сега е на 15-45 метра дълбочина, излиза водата дава дебютъ.

475 литри въ минута. Можете ли да направите някакво сравнение между 475 литри въ минута и 700 кубика въ секунда? Може, ще разберете колко опаската на задушата и лжжата е била.

Тази вода, отъ шахтата е отвеждана въ коритото на Провадийската рѣка. И понеже последната почти пресъхнала, то водата отъ шахтата, която е силно солена и горчива, стеснено е, че не е податлива за пиене отъ дошлите. Споредъ сведенията селата разположени по течението на рѣката, имало даже дадени жер-

данъ волъ и едно куче, все пакъ това не е „маво отравяне на добитък“, то бѣ съобщено. За да се избѣгне, обаче, най-малката щета на населението, работата въ шахтата е спрѣна за есенъ, когато водата въ шахтата ще се увеличи и да се чувствава отдалената отъ шахтата,

Въ соловарната бѣхъ хомъ преди десетина години, но използвахъ слу-

сега,

Соловарната

която е притежание на Провадийския земеделски синдикатъ „Общъ подеъмъ“ е едно голѣмо и солидно предприятие, и главно, твърде полезно. Въ дни на оскъдици на солъ, то е спестявало много милиони чужда валута, като е задоволявала голѣма частъ отъ нуждитъ на населението.

Сега въ тази соловарна се произвежда солъ

25 тона въ денонощие и наскоро това производство ще бѣде покачено на 35 тона. Сега се работи съ 3 голѣми тави за изваряне на водата. Всяка една отъ които нобира по 40.000 литри, а по настоящемъ се инсталиратъ още два. Всяка тави се обслужва отъ по 2 пещи, които иматъ общъ куминъ високъ 42 метра. За новинсталирани тави тави ще се издигне 55 метра куминъ, за да може при бъдещо разширение на производството, да се приобщатъ къмъ него още пещи.

А производството може да се увеличи, защото изворитъ отъ който се черпи солената вода дава дебютъ

1000 литри въ минута

Това увеличение на производството то въроятно ще се изложи като се постави въ действие и брикетната инсталация, за която сега се преговаря. Съ брикетарнието на солъ, ще се задоволи нуждата отъ камена солъ, която се употребява най-вече за добитъка.

Въ соловарната сж заети

120 работници

които работятъ непрекъснато на 4 сѣмени по 6 часа съ по 20 минути почивка на всѣки часъ понеже работата около пещитъ е уморителна.

Соловарната, обаче, не се задоволява само съ произвеждане на солъ. Благодарение на нейнитъ предприемчиви и енергични ръководители тя разширява въ много области своята дейностъ.

Ето сега предстои произвеждането на

Меденъ карбонатъ

за опрѣзване житото при сѣитба — прѣтивъ главнята. Миналата година е направенъ опитъ и е произведенъ 3000 кгр. а сега ще се произведе 30.000 който ще се разведе на земеделското население и ще се подобри производството му.

Инсталирана е сжщо

работилница за консерви

въ която всѣки земеделски стопанинъ ще може да донесе за обработване своя зеленчукъ, плодове и пр. Съ това ще се допринесе пѣкъ много за подобрене храната на земеделското население.

Вънъ отъ чисто индустриалната и стопанска дейностъ, около соловарната се развива и така да я наречемъ здравна дейностъ. Тукъ вече сж построени и привършени кокетни

солни и сѣрни бани

Още следъ откриване на солнитъ извори, народътъ по инстинктъ започва да използва за лѣчение солениитъ води. И наистина, много народъ е намиралъ тукъ изцѣлѣние. И затова стичането на все по вече хора се увеличаваше, което извика нуждата отъ построяване на временни бани. Обаче, тѣ отдавна сж се указали недостатѣчни, и затова се е предприело построяването на

нови, модерни бани, съ 2 басейни и 32 вани

Тѣ сж вече почти съвършено готови, и тия дни се откриватъ за използване.

Новитъ бани сж изцяло, кокетни и съ всички удобства. Надъ всѣка вана има по

4 чучура и еднѣ душъ по единъ за топла и студена солена и топла и студена сярна вода. Така че, всѣкой да използва това което желае и отъ което има нужда.

Около банитъ бързо се благоустроява. Направени сж

хубави жилища които при една много достъпна цена се даватъ на нуждицитъ се отъ бани.

Има сжщо новопостроенъ кокетенъ бюфетъ

който се заема отъ самитъ синдинитъ, и следователно, всѣма възможностъ за експлоатация е избѣгната.

Около банитъ и бюфета се подрѣжда малкъ

паркъ

а въ близката близина сж прокопаватъ алеи и залѣси въ голѣми мѣста.

Въобщо, прави се всичко, за да се създадатъ удобства за дошлитъ тунъ нудящи се отъ бани, та да могатъ да съчтетъ ползката съ приятното.

И. А. Волний

Чукано кафе чай, какао

И Н Д И Я

Делническѣ ул. 6 Септември № 1

Търговска кантора новини помещението въ центара на града се прѣотстъпва. Справки при бюро „Ира“ ул. Царъ Борисъ 27.

Die Mustermesse in Warna bietet die beste Gelegenheit unserer ausländischen Gästen die Fortschritte der bulgarischen Handwerksgewerbe und der bulgarischen Landwirtschaft anzusehen.

Alle ausländischen Gästen sind eingeladen die Mustermesse zu besuchen. Die Messe dauert vom 16 August bis Zum 3 September d. J.

Хроника

Мра на Войната генералъ Луковъ снощи пристигна въ града ни Днесъ г. Луковъ пристѣпува при полагане клетва отъ страна на трудовата Тържеството стана въ манастира Св. Константинъ.

Духовата музика при столично полицейско команданство, подъ диригентството на известния капелмайсторъ П. Казановъ е пристигнала въ града ни. Музиката ще даде няколко концерта на отарито.

Дежуренъ фондъ лѣкаръ въ неделя на 16 VIII. 1936 г. Д-ръ Стойчо Кръстевъ ул. 27 Юлий 26 III етажъ.

Печалбитъ отъ IV дѣлъ на БДЛ до размеръ 100.000 лева включително, безразлично откъде сж купени билети, изплаща Лѣкарнитъ бюро, Българско Държавно Лѣкарнитъ подъ управлението на г. Преспать Преспански (срещу окол. сждъ). Заплащанията — ангажиментни билети за V дѣлъ продължаватъ до попълване гарантиранитъ билети въ размеръ на 100.000 лв., следъ което безусловно ще бѣдатъ прекратени заплащанията по неже V дѣлъ е обновенъ и се състои само отъ дадѣтъ хиляди билети а на изку IV дѣлъ отъ 600.000 билети. 1-2

Нематеръ е богата, която прави плодъ жизненъ сърдцето Пийге „Некторъ“

Срока за изплащане едномесечния пенък върху доходи отъ наеми продължава до 1 септември т. г. и се внеси въ канцеларията на Сдружението на Собственицитъ — ул. „Шейново“ № 1.

Земеделцето е главния поминѣкъ на народа ни. На V Мострена изложба — Варна ще се демонстриратъ постиженията въ тази областъ.

На V Мострена изложба — Варна ще видите твореците на богатата въ страната на — българския занаятчия.

Продава се позе американско, 6 годишно 2 дек. и 3 ара

димиятъ и десертни сортове мѣстността „Рупи“ близо до границата на курортната частъ и игрището „Тича“. Споразумение ул. Рачинска, № 23 или ксфенето на Бончо Георгиев Калпакчиевъ „Рупи“.

На V Мострена изложба — Варна ще се подчертае успѣха, постигнатъ отъ скромния български занаятчия

Стойчава се на заинтересованитъ варненски граждани, че презъ днитъ 18, 19, 20, 21 т. м. 8-а пех. приморска дружина ще произведе бойни стрѣлби и директиса отъ ста-

ритъ гробища на гр. Варна къмъ морето. Предупреждаватъ се всѣки риболовци и любители лодки да не преминаватъ линията: носъ Гьлата — Щаба — 6 й пограниченъ секторъ въ северо-източна посока. Стрѣлбитъ ще траятъ отъ 13.18 часа.

НОВОТО за курорта Варна е Придворното прошково пѣво.

„ВАРНЕНСКИ НОВИНИ“ първиятъ български провадийски еженерничъ

Чарли Чаплинъ

„Модерни времена“

Грандиозна продукция

Отъ утре блестяща премиера въ

Лѣтното градско кино

ченъ, нискъ гласъ. — Още ли не е дошло на себе си?

Младиятъ човѣкъ отстъпи скромно на страна. Мери се обърна къмъ по-стария:

— То диша и вече откри очи. Азъ мисля, че ей-сега ще се свести...

— Може би, въ него още е останала вода? Позволете госпожице...

Като взе момчето отъ ръцетъ на Мери, той го сложи на пѣсѣка, съ лице надолу и започна да люлѣ детето внимателно като бабачка. Следъ нѣколко минути, като повѣрна мъчително вода, Джекъ отвори очи и сѣдна, като възпираше храбро сълзитъ си. Оластността премина.

— Е, какъ се чувствашъ? — попита ласкаво вториятъ ездачъ.

— Хубавъ конъ! — заяви вмѣсто отговоръ Джекъ.

Младиятъ човѣкъ се засмѣ — Харесва ли ти? — каза по стариятъ. — Доведете го тукъ, Бобъ!

Като взе на ръце малкия, той се прилѣпи до кобилата.

— Погледи я. Тя е добра. Джекъ се докосна не смѣло до меката конска морда. Мери стана отъ пѣсѣка, усмихвайки се щастливо. Удивляваща я, какъ умно непознатиятъ отавѣче мислитъ на Джекъ отъ преживѣния стрѣхъ.

Едва сега Мери забеляза, че той е съ високъ ръстъ, че коситъ му сж тъмни, а надъ слѣнитъ очи косата му е просярана. Изъ подъ широката шапка ясни сини очи гледаха съ усмихната детето. Незнатиятъ носеше сиво палто, панталони за язда и високи кафяви обувки.

Днесъ тѣ избраха за пикникъ брѣга на рѣката, недалечъ отъ пѣтя, въ Рѣкъ-Паркъ.

Като сатршиха обѣда, Джекъ отиде да погази край крайбръжната вода.

Мери сѣдеше на едно хълмче, съ книга въ ръка, като гледаше замислено предъ себе си и се вслушаше въ бръвжитъ ни Джекъ.

Тя бѣше спокойна и щастлива

Времето излѣкува душата й и сега само нарѣдко слаба, глуха болка напомняше за предишната рана. Девојката както й се струваше, се бѣше родила за новъ животъ.

Отъ предишната Мери почти нищо не бѣ останало, — освенъ неизмѣнна жизнерадостъ.

Вързта въ хората тя бѣше язгубила, особено вързата въ мъжното благородство и мъжката честъ. Струваше и се че всѣки мъже я гледатъ странно осѣрбително, като на тайна съучасница.

Въображение въроятнѣ

На Мери ги избѣгваше, ненавиждайки всѣки за подлостта и грѣхъ на едного.

Съблзаниелтъ на Поли неясна, мъглива фигура, кошмарно видение, въплотяваща се нея асичко ниско и проочно въ ювѣшката натура. Той бѣше като Джимъ Вегтерби, блвстѣщъ младъ човѣкъ, който нѣкога обичаше Мери и искаше да се ожени за нея, но се отказа (слава Богу!), когато историтата й му стана известна. Той бѣше като Фредъ Сикотъ, другаръ отъ веселата й младостъ въ Нью-Йоркъ, който въ отѣгстването на жена си се яви въ Вашингтонъ и се опита да ухажва Мери. Имаше и други — за които девојката не можеше да мисли безъ отвращение. Всѣки тѣ въплотяваха предателя...

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

ОТКРИВАНЕТО НА V-ТА МОСТРЕНА ИЗЛОЖБА ВЪ ВАРНА
Водосвета, Речитъ на Епископ Андрей и председателя на Варненската търговска камара Б. Абаджиев. Интересът към Варненската изложба

Днес стана тържественото откриване на V-та мострена изложба във Варна.
Централната палата, която се помещава в Девическата гимназия е красиво декорирана със зеленина и трибюргеници.
Пред главния вход е построен специален павилон, направен от зелени клонови, и украсен на члното място с ликовите на Тъхни Величества Царя и Царицата.

Още от 9 часа сутринта големия двор на Девическата Гимназия започна да се пълни с посетители.

Малко преди почването на молебна пристигнаха министрите г. г. Ради Василев, Вълев, началникът на гарнизона генерал Попов, кмета на града г. Х. Стоянов, полицейския командант Германов, английския управител г. Б. Желев, а така също и председателя на Бургаската камара г. В. Вълев, главния секретар на сжжата г. Дръ Николов, подпредседателя на Пловдивската камара г. Стойчев, членовете на панаирния комитет, начало с председателя на сжжата г. Боян Абаджиев и много видни стопански дейци, общественици и граждани.

Между присъстващите сж и г-жа м-ръ Кюсеианова, бившия м-ръ Янаки Моллов, началникана морската полицейска служба капитан първи ранг Сава Иванов, подполковник Кирчев, Каровъ и др.

Присъствава сж и една почетна рота начело с военната музика и музиката пристоличното полицейско комеданство. Въ 10 часа започна молебна, отслужен от епископ Андрей, въ съслужие с още няколко свещеници и придружен от катедралния хоръ под диригентството на г. Ал. Кръстевъ. Хорът изпълни химна на Царя, след което епископ Андрей съ подходящо слово описа значението на петата промишлена изложба, благослови това хубаво стопанско дѣло и призова Божията благословия надъ него.

Непосредствено следъ хубавата реч на епископа, пропята с въра, че Всевишния не ще забрави българския народъ и

ще му даде сили за изчакване на по-щастливи дни, предъ стъпите на централния входъ зае мѣсто министра на търговията г. Вълев, който съ кратка и вдъхновена речъ обяви откриването на изложбата (Речта на г. Министра даваме на отдѣлно мѣсто).

Следъ речта на г. министра думата взе председателя на Варненската Т. И. Камара

г. Б. Абаджиев

който започна своето вдъхновено слово:

Времето, което преживяваме днесъ, е време на стопански, промишлени и земеделски усилия, на стопанско надмощие — единственото сръдство къмъ благополучен изходъ отъ върлуващата криза.

Върхътъ тежките изпитания, ние доказваме че сме единъ народъ, достоенъ да заеме почетно мѣсто въ международния маршъ на съвременността. Това сж дърбитъ, които наследихме отъ нашитъ дѣди — трудолюбъ и търпение — две основни опори на живота ни въ миналото и надеждитъ и пжтоводни звезди къмъ бждашето.

Следъ това г. Абаджиевъ направи бързъ прегледъ на постигнатия чрезъ трудъ и постоянство и напредъ въ нашето производство стопанство и изтъкна значението на изложбитъ като днешната, кждето това производство манифестира своитъ постижения и мощъ.

И тая мисль — каза г. Абаджиевъ — особено дълбоко залегна у насъ варненци, които зачитаме нашия пръвъ приморски градъ по-вече отъ всички други, като най-удобенъ пунктъ за национална изложба — за привличането на наши и чужди гости.

Заставайки търговското и стопанско значение на Варна, изтъкна, чд погръзно се мисли, че то е залъзло. Напротивъ, каза той, — износътъ прлъзъ нашиятъ градъ показва редо стни дни на несъмненъ подеъмъ догонващъ по стойностъ единъ милиардъ.

Като изтъкна всички благоприятни условия Варна за международни изложби, г. Абаджиевъ заяви, че итъкви европейски държави сж прозвали желание сами да сж построятъ панаирни палати въ Варна. Той заяви че международната

По вече отъ 1,000 милиционери били разстреляни отъ бунтовниците

Бадахосъ превзетъ отъ бунтовническитъ войски. Всички жщи по третъ главни улици на града били разрушени. Бунтовническитъ войски все по вече се доближаватъ до Мадридъ. Дветъ армии на бунтовниците сж сѣдинили

Лисабонъ, 16 (Хавасъ) Скобцава се, че националиститъ следъ като превзели града Бургосъ, разстреляли 1000 милиционери.

Кжшитъ на третъ главни улици на града били съвършено разрушени.

Бургосъ, 15 (Хавасъ) Специалния пратеникъ на агенция Хавасъ съобщава, че една голѣма колона правителствени войски предприела вчера силна офанзива срещу града Наваха-Бераль, на 30 километра отъ Авила, отъ който е отдѣлена с високи планини

Следъ ожесточено сражение, нападателятъ били сразени. Вървало се, че тѣхната цель е да направятъ пробивъ на линията на бунтовниците, която образува единъ кръгъ около Мадридъ.

Боеветъ продължили презъ цѣлия денъ около Сигуенца въ най северозточната частъ на Естремадуре. Загубитъ на правителствени войски били много голѣми.

Лондонъ 15. (Хавасъ) Първия секретаръ на испанското организация на панаиритъ въ Европа е приелъ за равноправенъ членъ Варненския мостренъ панаиръ и апелира къмъ правителството за узаконяване на му.

„Нека сж фарътъ на Галата който посочва пжтъ на корабитъ, да се издигне и Варна като народенъ културенъ фаръ свидетелстващъ предъ морските простори за българската трудова и творческа мощъ“

Г. Абаджиевъ накрая отправилъ благодарностъ къмъ правителството, варненската популярна банка и всички който сж съдействували за уреждането на петата мострена изложба и завършвайки сж ура за Н. В. Царя и българския народъ.

Както речта на г. министра тѣй и тая на председателя на търговско-индустриалната камара бѣха изпратени сж бурно ура

послство опровергана категорично нѣкои слухове, споредъ които въ Лондонъ била получена телеграма отъ главната квартира на бунтовниците, съ която се заповедало на персонала да подаде оставка.

Той съобщилъ, обаче, че трима отъ членоветъ на посолството сж подали оставка по свое собствено желание.

Елзасъ, 16 (Хавасъ) Военитъ кржгове смѣтатъ, че много стотици правителствени хора до сега сж били разстреляни.

Правителствени аероплани бомбардираха вчера Бадахосъ, но не ефикасно.

Севилля 16. (Хавасъ) Генералъ Куено Де Лано съобщилъ предъ радиото за превземането на Архидо и на много други градове около Рио Тинто.

Той твърдилъ отъ друга страна, че автомобилътъ идящъ отъ Бургосъ пристигали нормално въ Севилля, което показва, че войскитъ действащи на севера сж напреднали и се сѣединили съ войскитъ действащи на югъ.

и с излизането на националния химнъ отъ дветъ музика.

Следъ речта на г. Абаджиевъ, министра на търговията г. Вълевъ сж отправилъ къмъ входа на панаирната изложба, кждето, нѣколко девойки, облѣчени въ хубави национални носия, бѣха обтегнали лента — български триколюръ. Господинъ Министра пое ножичитъ отъ една девойка, прерѣзъ лентата и обявилъ за открита V Варненска мострена изложба.

Веднага г. г. министритъ, официалнитъ лица, поканени тѣ и стеклото се хилядно гражданство влѣзоха въ изложбата и започнаха да разглеждатъ сж голѣмъ интересъ изложенитъ предмети, като не скриваха възторга си отъ виденето.

13 извънреденъ конгресъ на Б. Н. С. Ф. въ Варна

Значението на днешниятъ конгресъ за бждашето на спортнитъ организации у насъ Избранитъ бюра, приветствия, речитъ

Днесъ, 10 часа преди обѣдъ въ зала „Съединение“ стана откриването на 13-тия редовенъ конгресъ на Б.Н.С.Ф. Една отъ главнитъ задачи на днешниятъ конгресъ е да разгледа всички спорни въпроси, които внесоха смутъ въ спортнитъ сръди и доведоха до разцепление на наймощната спорт организация у насъ. Отъ приветствията и отъ речитъ на делегатитъ и на официални лица, като червена нишка проличава е л а н и е т о и стремежъ на говорившитъ да се постигне единение и обединение на всички спортни организации въ страната. Само така спортната младежъ ще може да изпълни великитъ си задачи къмъ народъ и държавата. Чрезъ единна, дисциплинирана и високо съзнателна спортна младежъ — къмъ величието на България

Конгресъ биде откритъ съ приветствие отъ председателя на Варненската Спортна област, който пожела въ името на добре разбранитъ спортни интереси да се постави точка на всичко онова, което разединява и да се заработи отъ всички спортни дейатели и организации за единна и мощна спортна федерация въ България.

Следъ това секретарятъ на федерацията съобщилъ имената на лицата, съставляващи комисията: 1) комисия по бюджетъ, 2) комисия по измѣнение на устава, 3) комисия по резолюциитъ и 4) бюро за ржководене работитъ на конгреса председателъ Илия Петрушевъ, подпредседатели Нацо Илиевъ — Видинъ, Перевъ — Търново, инж. Шоповъ — Пловдивъ; секретари: Б. Воденичаровъ — Варна, Лютаковъ — Русе, Абаджиевъ — София.

Който бѣха изпратени съ пурни подобрения. Реши се да бждатъ изпратени поздравителни телеграми до Н В Царя, до м-ръ Председателя, м-ра на Просвѣтата до съпругата на покойния Д Ивановъ, дългогодишенъ председателъ на БНСФ и до множество още лица и институции.

Поднесаха поздравления Щиплиевъ, пратеникъ на министерството на просвѣтата, П. Стояновъ, представител на Б. М. Сговоръ, Христовъ, отъ

и с излизането на националния химнъ отъ дветъ музика.

Следъ речта на г. Абаджиевъ, министра на търговията г. Вълевъ сж отправилъ къмъ входа на панаирната изложба, кждето, нѣколко девойки, облѣчени въ хубави национални носия, бѣха обтегнали лента — български триколюръ. Господинъ Министра пое ножичитъ отъ една девойка, прерѣзъ лентата и обявилъ за открита V Варненска мострена изложба.

Веднага г. г. министритъ, официалнитъ лица, поканени тѣ и стеклото се хилядно гражданство влѣзоха въ изложбата и започнаха да разглеждатъ сж голѣмъ интересъ изложенитъ предмети, като не скриваха възторга си отъ виденето.

Веднага г. г. министритъ, официалнитъ лица, поканени тѣ и стеклото се хилядно гражданство влѣзоха въ изложбата и започнаха да разглеждатъ сж голѣмъ интересъ изложенитъ предмети, като не скриваха възторга си отъ виденето.

Радио Варна

17 августъ 36 г. (понеделникъ)

ОБѢДЪ

12.00 — Михаилъ Димовъ свири на хармоника народни пѣсни.
12.30 — Климатофизиологията на морския брѣгъ — говори д-ръ Божковъ.
12.40 — Балетна музика.
13.00 — Смѣсенъ концертъ.
13.30 — Точно време, новини и съобщение.
14.00 — Лека и танцова музика.
14.30 — Край на предаването.

ВЕЧЕРЪ

20.00 — Георги Йордановъ пѣе народни пѣсни.
20.30 — Руска музика.
20.45 — Александъръ Въртински пѣе
21.00 — Виенска музика
21.20 — Новини и съобщения, предсказание за времето
21.40 — Танцова музика отъ казино въ приморската градина.
23.00 — Край на предаването

МЕРКУРИЙ

феерични морски водорасли съ фантастични нюанси разкриващи девствената красота на морското дѣно Ви предлага само Книжарница Меркурий

Ако желаете да се нахитете съ добра и раирана храна и тиха и приятна обстановка посетете ресторана „ЕВРОПА“ Варна — ето посещение е достатъчно станете посетители кентъ.

името на Варненско проса но културно дѣло „Варненск Коренякъ“, Асенъ Ценовъ, представител на младежката емигрантска младежъ въ България, председателя на Бѣл Колоезъ. Съюзъ, Славовъ, множество още представители на мѣстни културни институти

Председателятъ прочете множество поздравителни телеграми отъ организации и лица, следъ това конгресъ мин къмъ разглеждане на 1 в точка отъ днешния редъ.

Дадена бѣ думата на бившия подпредседателъ на управителния съветъ на Б. Н. С. Ф. Дзаръ Поповъ, който направилъ обширенъ анализъ на борбитъ въ спортното движение. Накреоратора апелира за сплотеностъ и единодушие, за да може по тоя начинъ да се възстанови дисциплината въ спортнитъ организации у насъ.

Конгресътъ на географитъ и етнографитъ отъ славянски страни. Откриването му.

Соф. 16 Въ 10 часа въ зала на Държавния университетъ се откри IV конгресъ на славянскитъ географи и етнографи. Конгресъ се откри речъ отъ м-ра на Просвѣтата порф. Мишайковъ. Изпратенъ бѣ поздравителна телеграма до Н. В. Царя.

Конгресъ бѣ поздравенъ отъ Негово Царско Высочество Князь Кирилъ. Присъству м-ръ председателя Кюсеиановъ, и м-ра на Благоустройството Гаиевъ.

Следъ откриването делегатитъ, гоститъ и официалнитъ лица отидоха въ художествената академия кждето ста откриването на географска и етнографската изложба.

Следъ това делегатитъ гостотидоха въ дворецъ, кждето разпихаха въ специални книги.

Присъствуватъ 420 делегати отъ славянскитъ страни. Цбждатъ четенъ 160 реферата Засѣданията ще траятъ 5 дни

Г. Г. Чяловци, учител и граждани само въ

пивница-ресторантъ „Природа“

бул. „Фердинандъ“ 97, ще плучите съ малко пари месна вегетарианска питателна и вкусна храна. 112

Мелница турбина

се дава подъ наемъ при гара Невша.

Споразумение: Атанаска Илиева, ул. Варна № 39 гр. Провадия

Ароматични

изкуствени цвѣта съ специаленъ миризма

Феерични морски водорасли съ фантастични нюанси

БИСЕРНИ КАРФИЧКИ само въ

Книжарница „Меркурий“

Ако желаете да се нахитете съ добра и раирана храна и тиха и приятна обстановка посетете ресторана „ЕВРОПА“ Варна — ето посещение е достатъчно станете посетители кентъ.

Странно, че тя си спомни за тоя човѣкъ днесъ! Всичко наоколо бѣше така мирно и тихо. Мери бѣше щастлива зеедно съ Джекъ, — не съ сина на Поли, а съ собствения си синъ. Тя го откупи съ най-скжпата цена, каквато може да заплати една жена. — честта си. Какъ радостно бмеше сърдцето и, кога то бѣше край нея, като носеше въ мокритъ си, изцапани ржчици рѣчни брѣмбари и охлюви, смѣйки се възторжено и крѣщейки!

Нѣколко минути Джекъ не се яви. Мери се изправи и го повика. Като не получи отговоръ тя стана и разгледа отгоре хрусталацитъ. Джекъ не се виждаше.

— Джекъ! — извика тя, изпитвайки безпокойство. — Джекъ!!

Отговоръ нѣмаше. Мери се спусна бѣгомъ покрай брѣга, продължавайки да вика. Изведнажъ тя чу вика и видѣ мелкия.

Детето бѣше паднало отъ скалата въ дълбоката вода и отчаяно се бореше, носено отъ течението. Мери извика съ не свой гласъ и се хвърли къмъ него. Но той бѣше далече, бѣлата му дрешка вече потъваше въ водата. Страхна минутъ! Девойката пакъ извика, зовайки за помощъ, макаръ че никого нѣмаше нѣ-близо. Водата й пречеше да бѣга. Тя се спна, падна, стана наново и продължи да бѣге, безъ нищо да вижда предъ себе си, освенъ бѣлото изчезващо петно . .

Изведнажъ отъ нѣкъде се раздаде вика и на пѣсчния брѣгъ, до който тя се опитваше да се добере, скочи конъ съ ездачъ, който прехвъркна презъ хрусталацитъ. Вода и пѣсъкъ се прѣснаха на страни. Мери пакъ се хвърли напредъ, но конътъ вече се връщаше назадъ, катерейки се по стрѣмния брѣгъ . . . ездачътъ държеше въ ржце

безжизнено тѣло, отъ което се стичаше на струи вода!

Когато Мери дотърча до плажа, ездачътъ скочи отъ седлото, положи детето на бѣлия горещъ пѣсъкъ, който започна съ силни движения да свива и разпуца ржцетъ на детето.

— Ваше ли е това момче? — попита той.

— Да. То . . . не е . . .

Мери нѣмаше сили да довърши фразата.

— Не, не, то сега ще дойде на себе си. Вижтѣ! — извика тържествуващъ спасителътъ, когато Джекъ въздъхна дълбоко. Сега той ще отвори очитъ си. Трѣба само да се изтика водата отъ него. Добръ, че ви чухъ!

Мери се отпусна на колѣне и започна да му помага, следвайки указанията на непознатия. Той бѣше младъ, 35-годишенъ, ловък и решителенъ, съ приятенъ нисъкъ гласъ.

— Сега е вече по добре, нали? — задъхвайки се, попита Мери. — О, не знамъ, какъ да ви благодаря!

Младиятъ човѣкъ се засмѣ.

— Не си струва! Радавамъ се, че бѣхъ наблизо. Бѣхъ съ господаря си. Той отмина съ коня си напредъ, но сигурно сега ще се върне да ме търси!

Непознатиятъ сложилъ прѣсти въ устата си и изсвири силно.

— Ето го!

Мери се обърна къмъ хрусталацитъ. Втори ездачъ излѣзе на плажа, скочи отъ седлото и разтревоженъ се нвнаде надъ мелкия.

— Бедното дете! — измърмори той съ зву-